

день-тъ, кой-то трѣбоваше да имъ прѣдаде Цариградъ.

Но това время храбрый и злочестый Костандинъ отиваше, въ послѣднѣ-тъ си пощъ, на черквъ святѣ Софіѣ да ся моли Богу за царство-то си. Зора ся зададе, и той излѣзе отъ тамъ на конь при-дружень съ плачове, и рыданія на драгѣ-тъ си фамилиѣ и ся захвати да иде да умре кѣто единъ Герой надъ стѣнѣ-тъ на столицѣ-тъ си. Това е было 29 Маѣа 1453 лѣто.

Слѣдъ нѣколко часа една брѣдва искрѣти порты-ты на святѣ Софіѣ: старци, жѣны, дѣтца, млади момы и булки, калугере и попове бѣхѣ прибѣгнали въ тоя широкый василискъ, комуто прѣдверія-та, параклиси-ти, галеріи-ты, подземници-ти, входы-ти, антони-ти, сводове-ти и таване-ти можѣтъ да съберѣтъ жители-ты на единъ цѣлъ градъ. Заведнѣжъ издига ся единъ послѣдѣнъ выкъ камъ небе-то, и слѣдъ нѣколко минуты шейсетъ хіляды старци, жѣны и дѣтца, безъ разлика нито на чинъ, нито възрастъ, нито на родъ паднахѣ въ рѣцѣ на побѣдители-ты, кои-то като ги заробвать, извързвать и ги испращать на турско-то становище (срдіа). Дѣто ся покрусахѣ и продадохѣ като ничтожны добитѣцы! Никогда не бѣше ся чувало по два-та брѣгове на Европа и Азіѣ подобны плачове и рыданія. Жѣны ся раздѣляхѣ вѣчно отъ мѣжѣ-ты си, дѣтца отъ майки-тъ, и турци-ти распалени отъ побѣдѣ-тъ можихѣ слободно да поплѣнѣтъ и разграбѣтъ Цариградъ въ разстояніе на седемъ часа! Послѣ Мохаметъ влѣзе въ града съ неговы-ты Резири и паши и отиде право на черквъ-тъ святѣ Софіѣ, дѣто като